

מדינת יהודים בביריביז'אן

יערות, אולם בחלוקת הטאוכלים. יותר ניטרו היטושים האלה במורה גרויה, כפי שטודעה העחנות ברוסיה נשא טרזין בזעמת האקרים היהודים בטינסק נאום פלא תרעות שתכח לתקנית של החישבות היהודית באטור. מרדיין בנאטו-טספור בעתונם - דבר על האפס שורות להקים מדינה יהודית בשטח החדש. הוא שלחם תמיד בחלומותיו הריאקציוני של ברניין. הפעם הפעם את טעמו והעריך את האפשרות הו ביהוד מבחינה לאומית. אולם באמצעות דבריו נזכר, כנראה, בכל ההתקפות הנמרצות שהטיה אז ננד הרעיון של מדינה יהודית והוא העיר: «קצת מחברי יידוי כי השימושם ידוע של הרצל באמרי יום לטניכם כי אם תרצו תריה לכם מדינה יהודית במורה». אולם - הורה טרויין טנק עפקות של נתוח פסיקלוני וטוליטי - לא היו זה כהרי זה; הרצל היה צבוע באשר ירע שטדינה באיזה היא טן הנגנעות ואיפלו לא תחת חסותו של אנגליה הטרורעת כבר פרועות ביידיט שם. אולם רוסה שני - בגין הטשללה מסורת בירוי העם והעם לא יפריע بعد היהודים לכון מדרנה עצמאית בחלוקת של רוסיה».

ורוח חדש זו שעתפה הפעם אף טרויין כנראה אינה רוחו בלבד. פרק הוא כנראה שנפל טנכה ותהי הנכואה הזאת בפי כל חופש עט ונאנן עם פישל. בעתה זה כחבה האיזוסטה ובונסת זה כתוב נט. «עטם», הוא פרטם מאפר טמוסקה בשם. טליה אל היזטנים ובע סדרבר בתהמודדות גרויה על התקנית החדשנה להתישבות שנטקלה בעידת המינקאיות. העטם מציין, כי המוני היהודים כרוכה אינם נרתעים אחר בפני סיביריה. לבסוף באה, כטובן, הטשללה לציונות: הייצ החנדו פט לאמריקה. אולם עתה עניינו תרואות, כי באמריקה נמצאים 3 סליון ועוד אשר בסאי יושבים רק 150 אלף יהודים. וסיביריה - טפחים העשן - אפשריות גרויה פט כי כתה וכמה אמריקה.

אלף

ספרוף בראק הטעונה על חוקיות השפטים הנאותים להתיישבות יהודית במוראה של סיביריה טסר דוויך מנשייטה טעם ה-«קומרד» בחבל ביריביז'אן. השטה הו נמצא ליד אמצעיתו של האטורה בין היאור וטטיית הברול ונמצא בקרן הדרומית של חבל אמור. הוא סטוק לנגול המנדיז'ורי ובטרחן של שלוש שעות מסע ירכבה נמצאת העיר כברובסק, ביריה שלטונות ובטרחן של 950 קילו-טרר טעיר החוף ולדרויסטוק, לאמר: החבל הוה רחוק מתחום הטעשי לא פחוות שתשעת אלפי קליגוטר. השטה הו משטרע על 2.5 סליון הקטאר והו גרוול מחציהם קרים. האוכלוסים היושבים בו מנייעים במספרם כדי 27,344 נפש. מיעוט האוכלוסים שחbaar בוזה, כי מסילה הברול הותקנה רק לאחר הטעפה וכל הטגרדים הילכו אל החבל הסטוק בלינוי שצינסק. אולם בשנים האחרונות התחיל גל המהגרים חזר נס לנאן ולפינק כורכבים רוביה האוכלוסים רוסים וקוריאנים. השטה הו מחולק לשור גרוול ורחב-ידים בטורתו זדרוטו ואדמת-טרשים טמערבו וצפונו. המישור הו ברוב קרקע פוריה הטעפה צמחיים ואשר אפשר לקות מטנה יבולים משוגחים. היערות הם גרוילים ואף טיני מתחנה סועלים מצויים שם ב-40 טקים (ברול, נחשת, פחים, שיש) ויישנו נס טעין רטואה שייצאו לו בוטן האחרון טוניסין. הנהר בירה חוצה את השטה ואפשר להפליג עליו ספינות, החבל נקרא על שם הנהר הו ועל שם חברה, בירזין. השטה נמצאת בקו הרוחב הגיאוגרפי של חרבוב וצ'ריצין, אולם האקלים הוא קשה, הנשטים יורדים בחדרי הקיין: יוני, יולי ואבגוטש. בחורף נופל שלג בטדה ועומת, חקור טני עד 40 סעלות וחוחם - עד 33 מעלות. מבחינה היננית האדמה הו ברייה ואין שם מחלות מיוחדות. הרטיבות הו מרובה, אולם הטלה לא הטעפה כלל. אולם פגע אחד נמצא כאן: טיני היטושים הארוביים המעניים מادر את האדם ואת הכמה בשני חדרי קייז' ביהור טורנש הפגע הו בחלק השטה שאינו סכומה